

ДІЛО

виходить щоденно перепол.

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринки 10, II. пов. Ковта пошт. шк. 143-322. Адреса для телеграм: „Діло“ Львів. Нач. Редактор приймає від 10—11 год. поперед.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА: Місячно в грош. 7,500.000 Мп. ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці 1 дол., Франції, Голландії, Бельгії 10 фл. фр., Італії 10 л., Німеччині 4,000.000 п. марок, Швейцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 к. марок, Румунії 100 лей, Болгарії 50 л., Австрії 4.000.000 ш. Шилінгів 10000 шл.</p>	<p>В спец-ї оголошень звертається до Адмін- істрації. ЦІНА ОДНОГО ГРИМРНИКА 100.000 Мп.</p>
---	--	---

Видав: ВИДАВНИЧА СПІЛКА „ДІЛО“.

Начальний редактор: Д-р ДМИТРО ЛЕВИЦЬКИЙ.

Можливості нової англійської політики.

Цими днями має вирішитись питання про перехід державного проводу в Англії до рук робітничої партії. Європейська преса вже задалегідь дуже живо дискутує значіння такої зміни, першої в історії англійського парламентаризму. Ще перед англійськими виборами, провідник т. зв. „Лейбур парті“ Ремсей Макдоналд, помістив цілу низку статей, в яких висловив свої погляди про основні справи міжнародної політики, сподіючись, що його партія доведеться їх практично втілювати.

Не треба уявляти собі, що перехід державного правління до лівої партії спричинить у загальній англійській політиці переворот. Інтереси Великої Британії є так сильно засовані на протязі віків, що партійна ворожнеча не може й виринути з їх приводу. Усі англійські кабінети вели на протязі останніх п'яти років мирову політику, звернену проти імперіалістичних або революційних спроб, які могли би стати засновком нової війни. Уряд робітничої партії має енергичніше боронити такої політики. Він уявлятиме своїм першим обов'язком признати совітський уряд і вийти в торговельні зносини з Росією. Це признання не означає повної згоди провідника англ. робітничої партії з політикою Москви. Р. Макдоналд заявляє, що „Москва зрозуміла божественність і що „двоглядна, аморальна умовість комуніста залишиться вічним готовим знаряддям перевороту“. Його партія, каже він, „не стерпіла би дурства та малочисних хитрощів російських дипломатичних представників“ і що їм треба положити край, без огляду на те, яка держава їх робить.

Але Росія, як держава, повинна вийти до Союзу Народів, так само як Німеччина. Уряд Макдоналда буде настоювати на тому, щоби їх участь була не формальною, а мала фактичний вплив на перетворення міжнародних власних у напрямку миру. Похибка політики Англії була, на його гадку, в тому, що вона погурала мілітаризації Європи. Англія як мілітарна держава є надто слаба, тому мусить зловити собі авторитет шляхом довіри, з яким ставляться до неї інші держави. Європа є стомлена „наполеонізмом“, вона хоче організаційної мирної праці при взаємній порозумінню народів. Р. Макдоналд буде у відношенню до Франції весту невизначну, некомпромісоду політику, в якій важко буде йому докоряти імперіалізм. Він зможе виступати проти всіх імперіалістичних заходів Франції, з тим більшим правом, що його рішуче становище підчас війни проти імперіалізму власної держави є всім відоме.

Англійський орган „Лейбур парті“ п. з. „Нью Лібер“ являє кілька словами загальні пункти такої політики: „На протязі 24 год. „Лейбур парті“ взявши керму політики у свої руки признала би совітську Росію, одною телеграфією стримала би дальше будівництво порту в Сингапурі, могла би оворожити англійський

гарнізон у Каїрі, віддати Кипр — Греції, адемілітаризувати Чорне Море і виступити з англо-турецького спору, який велеться щодо нафтових теренів у Моссулю“.

Коли згадати про всі ті енергичні виступи, якими Англія ставала на переполі Росії у внутрішніх її справах і на широкій світовій арені, тоді не легко уявити собі, як погодить практично англійський робітничий уряд свою соціалістичну програму з нерозривними інтересами своєї батьківщини.

Адже нині, коли Англія мусить ще вічно думати про своє існування у зв'язку з її величезними впливами у колоніях, її уряд не може одним почерком пера перемалати

все те, що вона збудувала зброєю і дипломатичним хистом на протязі дуже довгих літ. Чи може вона практично своїм волі на Далесім Сході та Тихім Океані, на Селадзентім Мопі—віддавши Кипр Греції, в Єгипті та Суецьким каналі, що веде її до Індії, в Дарданеллах, що ведуть її на Кавказ джерело нафти та мангану у Мезопотамії і т. д.?

Читачі найдуть у статті про російську політику в Азії кілька фактів, зв'язаних з цими питаннями. Не будемо дивуватись, коли Макдоналд завагається перед відповідальним становищем британського прем'єра. Але ще більше дивно буде, коли він возьметься до діла з запалом неофіта, що мрієть у посягання всіх найбільш суперечливих інтересів європейських держав і внутрішньої англійської політики.

Українське приватне шкільництво у Сх. Галичині.

(Докладніше.)

Щоби дати змогу кожному українцю в Україні стати членом „Рідної Школи“, покликано до життя т. зв. „Складниць Рідної Школи“, які повинні бути по всіх наших читальнях, кооперативах і інших товариствах та інституціях, — адвокатських, парохіальних та інших канцеляріях, — приватних українських торговель та підприємств, — наших школах, — словом всюди, де сходиться народ і що нагоду використовувати для поширення числа членів. Видано інструкції як вести „Складниць Рідної Школи“. Деякі Кружки начислюють таких „Скл. Р. Ш.“ вже по кілька, а навіть кількадесят.

Де не було Кружків У. П. Т., там при існуючих статутарних організаціях (Читальні, Соколи, Січ, Кооперативи і т. п.), в яких статутом передбачена освітня діяльність, — з'ясували члени тих організацій „Комітети Рідної Школи“, які стояли в моральному зв'язку з Кружком У. П. Т. дотичної області та з Головною Управою. Деякі такі „Комітети Р. Ш.“ вказували навіть доволі гарну діяльність.

Для переведення в життя і проц. бруцто доходів на „Рідну Школу“ поручено по Кружках організувати т. зв. Фінансові Комісії, в склад яких входилиб представники всіх верств нашої суспільності і вони допильнувалиб, щоби всі члени дотичних декастерій сповняли свій обов'язок супроти „Рідної Школи“. У деяких Фін. Комісіях члени складають 80 проц., а навіть поперех 90 проц. обов'язкової жертви на „Рідну Школу“. Але таких добре функціонуючих апаратів дуже мало. Перше представляється справа з оподаткуванням на річ „Рідної Школи“ всіляких кооператив, торговель, підприємств і ріжного роду економічних та фінансових інституцій. Тільки 4 в краю точно платять і проц. (а в одному випадку навіть 2 проц.) на „Рідну Школу“.

Видано чимало об'явок і пояснень в справі доцільного ведення справ Т-ва, господарського ужиткування збірок і других фондів, а також наче-ч готових рефератів

про шкільництво взагалі і „Рідної Школи“ з окрема і т. д.

На пропозицію Орг. Комісії прийнята Головна Управа 3 урядовців, в характері організаторів-люстраторів 4 визначено ім районну діяльність. Вони розпочали працю в місяці вересня 1923 р., перевели цілий ряд люстрацій, бували на зборах і сходинах та на засіданнях Старшин і словом та письмом служили порадою та давали відповідні вказівки.

Поширено агітацію між нашими земляками-емгрантами в Чехословаччині і других державах Європи та Америки. З признаннями треба піднести, що „Обелазиння“, „Червоний Хрест“, „Оборона України“, робітничі і інші товариства та поодинокі громадяне і громадянки Америки й Чехословаччини швидко відгукнулися на заклики Батьківщини і головно своїми жертвами уможливили ведення та дальше наладжування культурної праці, яку веде „Рідна Школа“ У. П. Т. На кожду жертву висилає Головна Управа закордонному жертводавцеві поквіткування.

Орг. Відділ Головної Управи редагував у „Громадському Вістнику“ тижневник п. з. „Вістник Рідної Школи“ (в об'ємі 1—2 сторін) так довго, доки спілка „Діло“ задля зменшення об'єму газети не могла помістити далі цілу сторінку „Рідної Школи“. Після того від часу до часу п. Іван Герасимович містив в „Ділі“, „Нашому Прапорі“ і других часописах, ак також в календарях на 1924 рік „Просвіти“, „Бистриці“ і „Червоної Калини“ інформаційні статі з області українського шкільництва та „Рідної Школи“ і також статі пересилав до американських часописів. П. Клим Андрієвич помістив вичерпуючу інформаційну статтю в радикальному календарі „Громада“ на 1924 р. Переговори У. П. Т. з Тов. „Просвітою“ в справі видавання спільного органу „Народня Просвіта“, з якого одна половина булаб присвячена справам „Просвіти“, а друга половина справам „Рідної Школи“ за спільним покриттям видатків — не довели до позитивного результату.

Переводження люстрацій помі-

тили в одних місцевостях дуже багато ініціатив, де громадяне випереджували змагання Головної Управи. А єсть і Кружки, які за цілий час ні одним письмом не звернулися до Головної Управи по просту в дію, з недостатчі почуття відповідальності. — Є Кружки, які ніколи не надіслали списку членів, хоч прийняті члени мусить затвердити Головна Управа, ні звідомлення в діяльності Старшини, ні навіть складу самої Старшини. Є такі Старшини Кружків, які на численні писемні ургенси зі сторони Головної Управи навіть із честию нічого не відповідають. Тому й це звідомлення може в деяких місцях не таво повне.

У дні З'їзду представляється загальною організація „Рідної Школи“ так: 59 Кружків відновило свою діяльність в рр. 1921—23. Відновило до виказів членів, які надіслали ці Кружки Головної Управі, згуртованих у них Кружках 12.867 членів. На ділі однак членів є багато більше, бо деякі не надіслали списку, хоч їх зважано кілька разів, 18 Кружків не відновило діяльності, помімо візвань і представлень з боку Гол. Управи. Є се переважно такі Кружки, яких дати затвердження їх статутів збереглися в Головній Управі. Хоч Головна Управа пи сала на адреси ріжних людей, яких уявляла за свідомих справ, то буквально ані оден не відізвався! Ці місцевості, це: 1. Баранці, 2. Болехів, 3. Вербіш, 4. Вісно, 5. Гвоздець (Коломия), 6. Герасимів, 7. Глушків, 8. Грибовичі, 9. Горлиці, 10. Городниця, 11. Густин, 12. Доброміль, 13. Живачів, 14. Залішів, 15. Копиш, 16. Небілів, 17. Незвіська, 18. Махнів, 19. Перегінсько, 20. Перемішляни, 21. Поточиска, 22. Стрільче, 27. Солотвина, 25. Щирець (3, 4, 6, 7, 9, 15, 19, 21 — повіт Городенка).

Натомість є 39 місцевостей, в яких внесено прохання вже до польської влади про затвердження статуту.

Відновлені Кружки розвиваються дуже нерівномірно, залежно від розуміння, охоти, роботочости й енергії членів Старшини, а менше від „місцевих обставин“. Найкраще розвиваються ті Кружки, які мають якісь агенди, головно школи на удержанню. Деякі з цих Кружків оснували навіть власну канцелярію з окремим урядовцем, і ті розвиваються добре. Маркантин прикладом на це являється Сокаль, який до вересня не мав навіть списку членів, а сьогодні числить... поперех 306 членів і то в великій мірі самі! Так само Борців після цілковитого заснічення проявив більшу діяльність.

У цих відновлених Кружках багато зроблено роботи! Згуртовано поважне число одиниць болей на цім полі, де устають всякі політичні тертя, зібрано поважні фонди, які дають можливість заробітку на одному працівникові й що головне — вратовано тисячі українських дітей від винародження, а сотки дітей віддається що року українській суспільності як збережений склад.

Велика Україна.

Українізація Одещини.

У харківських „Вістях“ В. Корняк реферує статтю московської „Правди“ під заг. „От русификации к украинизации“. В статті подано статистичні дані про найбільш русифіковану частину України, тобто Одещину. Тут по містах України менше неї тільки ніж Росія і Європа (44,5 пр.), ба навіть ніж Німці (1,09 пр.), Польки (3,13 пр.), Греки, Вірмени, Болгарія, Чехи і т. д., котрих разом майже в 10 разів (3,07 пр.) більше ніж Укравців (0,34 пр.). Всеж і тут радянська влада українізує радянський апарат. Уже нині є по губернії низка вищих шкіл з українською викладавочою мовою: Херсонський Інститут нар. освіти (98 пр. Українців студентів), Херсонський Сільсько-господарський Інститут (56 пр. Українців студ.), Миколаївська сільсько-господарська техніка (90 пр. Українців) і ін. Управлістична (пос.-українська) система навчання ще є в багатьох школах. Не вистає педагогічних сил. Початкова школа на Одещині українізується на 50 пр. Радянський апарат буде повністю українізований до липня 1924 року. В самій Одесі є до 20 курсів українізації.

„Правда“ додає від себе: „Так іде українізація „з гори“. Але помилково думати, що з ґрунту вона не йде, що українське населення байдуже ставиться до цього кроку радянської влади. Навпаки, сільське населення з величезним задоволенням приймає капітанію українізації і добачує в ній нове, ще щільніше наближення радянської влади до селянства“. Діловодство в сільських радах і районних виконкомів комітетах переходить на українську мову. Останні вибори показали зріст українського елемента в нових сільських радах. На Одещині з 4729 членів сільських рад:

Українців	2,543 (53%)
Росіян	602 (12%)
Німців	381 (8%)
Польків	336 (5%)
Євреїв	144 (3%)
Інших	813 (17%)

Губерніальні З'їзди.

З огляду на те, що Всеукраїнський З'їзд рад призначено на 12. січня 1924 р., президія ВУЦВК призначила речницями губ. з'їздів 4. та

В. МУДРИЙ.

Під знамом „негалації“

Причини до історії Українського Високого Шкільництва у Львові (Продовження.)

Тепер пригляньмося праці Кураторії. На економічному полі вона для університету не зробила нічого. Всього великий тягар забезпечування та вивіювання Високого шкільництва цілковито лежав далі на плечах української молоді. Чому воно так сталося, судити може передчасно. На всякий випадок перше і найважливіше завдання Кураторії вже в самих початках її праці не було виконане. Що до пропаганди, то реферат тої пропаганди склав на одно засідання кількох членів Кураторії, що мали собою представити відповідну комісію, і на ньому намічено деякий план праці. Доручено одному членові виготовити зразковий реферат про українське Високе шкільництво для краю. Реферат був виготовлений, а навіть прочитано його на засіданні Кураторії та ця остання похвалила вправді цей реферат, але підкреслила, що в огляду на надто засте прикладання до кожної української акції відомого § 58. карн. закону він не надається до поширювання в краю. Тому відіслано його ще раз до комісії. На цьому і закінчилася вся праця референта пропаганди та його комісії. Кураторія виконала одно завдання в першому періоді свого іст-

За сором літ

З нагоди 40-л тилього ювілею Народньої Терговелі.

(Довіренова.)

Знову споживна кооперація знаходить до своїх услуг поважне число інтелігентних сил, які підчас війни навчилися цінити вагу економічного моменту з життям народа.

Ці обставини використав знаменито голова Краєвого Союзу Ревізіійного інж. Юліан Павличковський. Він виробив 1920 р. план віднови і реорганізації сільської кооперації, в яким то плані як нове впровадженнє в часі кооперативній руху кончеца в усіху коопелачії союзне будівництво: сполука сільських коопелачії в повітові союзи, а повітових союзів в однім краєвим союзі. Утворено Краєвий Комітет Організації Коопелачії, на зразок якого пізніше створено майже по всіх повітах Сх. Галичини повітові Комітети Організації Коопелачії. Визначено зразкові статуту для сільських коопелачії та для повітових союзів. Інж. Ю. Павличковський може бути нині гордий на усіх своїй важкій праці, який йому вдалося осягнути при помочи Краєвого Ревізіійного Союзу і інших краєвих союзів; нехай числа 13 повітових союзів і 762 сільських коопелачії, об'єднаних в Краєвим Союзі Ревізіійнім, говорять самі не беручи під увагу вислідів

8. січня, при чому з'їзди повинні бути проведені так, щоби делегати від них на Всеукраїнський З'їзд мали можливість прибути до Харкова на 12. січня.

„Вісти“ про підсумки перевиборів рад.

Харківські „Вісти“ (ч. 282) присвячують передовицю, в якій обговорюється підсумки перевиборів рад. В ній м. и. пишеться:

„Коли порівняємо сьогорічні вибори з виборами попередніх років, то прийдемо до висновку, що в цім році робітництво й селянство більш цікавилось виборами, приймаючи в них більшу участь. В цім році навіть на Поділлі, на якому радянська влада лише недавно зміцнилася, знищивши бандитизм, у виборах приймало участь понад 50 проц. селянства. По інших губерніях відсоток ще вищий“.

„Як у самих виборах жіноцтво приймало жваву участь, так і в чи-

кооперативної пропаганди, яка доела до цього, що нині майже ні в однім селі слово „коопелачія“ не є чуже.

В тій роботі віднови і реорганізації нашого коопелативного руху „Н. Т.“ брала живу участь чи то через співпрацю в К. О. К. через особну організаційну комісію, якої головою був інж. Ю. Павличковський, — чи то финансиючи в часті праці краєвого КОК. — а і повітових КОКів та організуючи агітно з виробленням планом сільські коопелачії повн допомоги свого персоналу. При виробленні зразкових статутів співпрацювала „Н. Т.“ через двох членів організаційної комісії і дир. М. Зячківського, який в часі війни працював в Києві в „Північній Союзі Словянських Товариств“ і там точно знайомився з тамтешньою коопелативною організацією.

Інж. Ю. Павличковський виробив теж план реорганізації „Н. Т.“ Новий статут прийав Загальний Збір дня 29. червня 1922. „Н. Т.“ переміняє на Краєвий Союз Словянських Товариств і там точно знайомився з тамтешньою коопелативною організацією.

слі обраних до рад в цьому році відсоток жінок-селянок більший, ніж минулого року. Так на Поділлі він доходить до 7 проц., на Полтавщині до 5 проц. В середньому по всій Україні, не буде помилкою, коли ми візьмемо 5 проц. Це вже велике досягнення проти попередніх років“.

„Ще як цікаве явище необхідно відмітити наближення інтелігентній до радянської влади, її активну участь у виборах і взагалі у всьому житті на селі. Так до рад у цьому році на Полтавщині обрано 6 проц. інтелігентів проти 2 проц. у минулому році. Не помилкою, коли полтавські цифри будемо рахувати середніми для всієї України. А в Києві до міської ради обрано навіть декілька професорів. Це стверджує думку, що інтелігенція, яка чесно пішла працювати на користь робітничо-селянського суспільства, користується повним його довіром“.

щоби справу легалізації університету прискорити. Тому то й за ініціативою студентства скликається наразі представників усіх політичних партій, обох Високих шкіл, молоді, професурі і кураторії на день 3. травня 1923 р. Метою наради було подумати про утворення такого тіла, яке мало би право зараз же приступити до заходів коло легалізування чи удержавлення обох шкіл.

Нараді предложено було такі точки до розгляду і погодження: 1) університетська справа під теперішню хвилю, 2) хто є компетентний робити заходи в справі легалізації, 3) яких заходів ужити, щоби легалізацію провести успішно і згідно з честю українського народу. На цій нараді представники студентства підкреслили, що студентська маса дегерувалась і тому треба поспішу в роботу, бо в протинному випадку не можна буде рочити за фреквенцією молоді на нашій Високій школі в слідуючому академічному році. Всі присутні представники партій висловлювалися загально, що не вважають за вказане творити для цієї справи ще одніого тіла попри існуючу вже Кураторію і дложили заяви в імені своїх партій до університетської справи.

Представник української християнсько-суспільної партії, яка до тепер стояла на дуже принципіальному становищі в тій справі, вважає тепер після акту з 14. березня 1923 п. за вказане почати пере-

говори в напрямі легалізації чи удержавлення українського університету. За тий промовою також прибитий настрої молоді. Одначе він не вірять, щоби справа легалізації чи удержавлення пішла гладко та легко. В тому напрямі робив деякі спроби богословський видді, але ніякого успіху не було. Ці спроби були спрямовані в тому напрямі, щоби у Львові заснувати самостійний, богословський факультет для України, окремо від польського і від українського університету, з усіма академічними правами. Заходив роблено при посередництві о. Дженюка, що був тоді у Львові на візитації як представник папи. Польки відповіли, що потребу такої школи треба наперед дуже докладно обґрунтувати, а як аргументи будуть дійсно переконувачими, то уряд може навіть буде схильний заснувати відповідні катедри на богословському факультеті університету Яна Казимира у Львові. Далі представник цей говорив: „Ми даємо податок майна і крови і тим самим маємо повне право домогтися легалізації чи удержавлення нашого університету. Домогатися того ми можемо лише через представництво всього українського народу, а таким можуть бути тільки представники всіх політичних партій краю“.

(Продовження буде.)

нування т. ан. в часі між вершою і другою анкетною (20. травня 1923) в то: вона виготовила проект статута. Та про цей статут нам прийдемо говорити дещо пізніше.

IV.

Праця Кураторії, як бачимо, йшла майже вже в самих початках. Правду кажучи, то там і не було ніякої праці. Були наради. На кожному засіданні дуже багато говорилось. Нерідко повторилися ті самі балачки на кількох засіданнях. А як що і робилось, як наприклад статут, то робила це одна людина. Інші бували на засіданнях і то не все і висловлювали свої „принципальні“ погляди.

Одначе час йшов все вперед. Справа Високих шкіл стояла на місці. Молодь нетерпівилася. Її становище в цій справі, започатковане на першій анкеті, не змінилось, хоч змінилися обставини. В тому часі східно-галицька справа стала предметом міжнародних політичних торгів і зростає невизначно та несподівано для українського галицького громадянства була вирішена вповні на нашу некористь.

На означене становище молоді з університетській справі це мало деякий вплив. Вона почала живо займатися своїм положенням в звязку з положенням Високих шкіл. Відбувається ряд студентських анкет. Окремо радять студенти-фільософи окремо медичні і правники. Всі вони роблять натиск на загально-студентські виконавчі органи.

Так завершено по 40 д'ях здійснення перших замислів основників „Н. Т.“ В. Нагірного і А. Ничая — створення організаційного технічно-торговельного і культурно-освітнього центра споживних коопелатив в краю.

Перші пропагатори створення цього центра не діждалися хвилі здійснення своїх замислів, але вони весь свій вік працювали для наближення цього моменту. Вони зуміли не тільки удержати „Н. Т.“ в найкритичніший час для неї часак, але й збагатити її 19 складами та 8 власними домами. Для „Н. Т.“ виробили вони добре купецьке ім'я, цінне не тільки Українцями, але може ще більше Поляками і Жидами, та виходили повільне число добре вправленого та адміністративного торгового персоналу.

До помочи основникам прийшов теперішній директор Микола Зячківський, який всіляк в короткім часі організувати поважне число споживних коопелатив, що Краєвий Союз Ревізіійний уділив 1913 р. призначення „Н. Т.“ за її успіхи в тій праці.

Микола „Н. Т.“ не отягалась стати до помочи народові в його скрутних хвилях.

Підчас війни тодішній інспектор, а теперішній дир. „Н. Т.“ Євстахій Нагірний утворив 796 кружків консументів в цілі висидання і доставки для сільського населення раціональних воєнних приділів.

В 1921 р. „Н. Т.“ вислала для голодуючої Гуцульщини 84 вагони збіжжя по половині тодішньої ринкової ціни, узансуючи це збіжжя з а виміни цукру.

В останніх літах всі коопера-
тивні ідеї вносили з „Н. Т.“,
здебільшого виступили, а то (після по-
треб) й телеграфічні повідомлення
про ринкові ціни задля охоронення
кооперативів від евентуальних страт.

В дні ювілею 4 річної праці
об'єднання „Н. Т.“ — чл. 6 пові-
тових союзів і 228 кооперативів, а
безпосередньо ще 46 кооперативів.
Крім цього 4 повітові союзи з 77
сільських кооперативами утворю-
ють з „Н. Т.“ товаришів являють.

З наведеного бачимо, що хоч
перші члени „Н. Т.“ натили їй —
через тодішню неможливість орга-
нізації споживачів кооперативів по
селах — напрям і характер міської
кооперативної середнього стану, то
„Н. Т.“ перша в Галичині через сво-
їх урядників М. Замчківського і І.
Петрушеніча проважувала організа-
цію і сама перша організувала ко-
оперативну рочальську систему, та
що „Н. Т.“ в повсякденних літах не
тільки сильно посилювала коопера-
тивному рухові, але й сама в дек-
ких повітах переняла на себе ролю
повітового союзу кооперативів (напр.
Борщів). З життя „Н. Т.“ бачимо теж,
що діяльність її була такою, якою
була переважною частиною її чле-
нів. Отже в інтересі кооперативів є
задержати перевагу в управі „Н. Т.“,
щоб могли вловити користати з її
матеріального і морального доріжку.

Важко пошкоди „Н. Т.“ як
Крайній Союз Споживачів під пе-
реважаючим впливом відпочиваючих
кооперативів, віддаючи для інтересів
споживачів сільської кооперативів чесь-
кий масток зі своїм численним пер-
соналом, а маю цього чується в
деяких повітах якесь недовіря до неї.
Це недовіря повстає ізза незна-
ня інтенцій „Н. Т.“, а це незна-
ня спричинене бокуванням деяких
кооперативів від „Н. Т.“

Чи ж ще не ясним стало для
тих кооперативів, що властиво від-
поручники кооперативів надають те-
пер „Н. Т.“ весь напрям її праці та
можуть відкинути кожду справу не-
згідну з кооперативними потребами.
По що шкодити собі взаємно
безвідставними підозріннями?

Не бокуванням, а вирозумілою
співпрацею можна поладнати евен-
туальні конфлікти!

А „Н. Т.“ має так важкі націо-
нально-економічні завдання, що в

національним, як вже не в коопера-
тивним інтересі лежить, щоби їй в
праці помагати, а не шкодити.

До нашої кооперативної можна при-
норозити пояснення В. В. Хижинькова,
дані про російську кооперативну:

„Кооперативну в нас поки-що
наслідують, а не виростає вона
сама самостійною ініціативою насе-
лення. В наслідок малозвідомлення
населення і недостатку кооперативного
почуття солідарності ітша коопе-
ратив є ще ніжною квіткою, що
вимагає ще приложення вправданих
рухів і старанного планення. Тому
її повстання і любовний розвиток за-
лежить цілком від скількисності
місцевих інтелігентних сил, переня-
тих ділом кооперативів і спосібних
до заснування і ведення її. А що
тепер грунт надається до її засну-
вання — о скільки ми держимо
про населення, що шукає вже но-
вих доріг для організації свого
господарства і виходу з вікового
свого застою, — то труд інтелі-
гентних робітників, які ідуть на
стрічу повсталім потребам, оказу-
ється вдячним“.

В нас кооперативне знання не
тільки практичне, але й теоретичне
мало поширене, а кооперативного
ентузіазму ще менше можна у нас
спрінати.

Значне число повітів ще зовсім
кооперативно не є організовані.

Українські землі за сокальським
кордоном кличуть до нас за поміччю.

Отже до гурту при „Народній
Торговлі“, творі В. Нігирного і А.
Ничая, перших пропагаторів осну-
вання Крайнього Союзу Спожи-
вачів.

П. К.

**На ялинку політичним вда-
ням**

**Жертви натурою прислати
на адресу: вул. Рутівського ч.
22. кухня для політ. нянів, гро-
шеві датки приймає „Красний
Союз Кредитивний“ та „Дністер“**

**Подорож до американ-
ського народу.**

„Нью Йорк Тр.“ містить відпоч-
не письмо Поанкаре до американ-
ського народу, в яким П. виправдує
окупацію Поруря.

**Новорічне вітуче письмо
Гувера.**

„Таймс“ повідомляє з Нью Йор-
ку, що Гувер у новорічному письмі
звільняє, що світове положення кра-
ше, а Західні переговори які доведуть
до утворення справи від-
шкодувань, найбільшої ери, пере-
школи світа. Коначним є зменшен-
ня зброї Європи.

Новс г---

Львів, дня 2. січня 1924:

Сільовня теплішею легко злискова
Одно-от ожиданий.

Долар ам.	7.150.000—7.300.000
Долар канад.	6.500.000—6.600.000
Чеські корони	185.000—190.000
Лей	28.000—30.000
Фунт штерл.	80.000.000—71.000.000
Марк нім. стар. ем. тис.	150—160
Франк франц.	000.000—000.000

Золото

20 кор.	30.000.000—31.000.000
20 фльор.	78.180.000—78.250.000
20 марк нім.	00.000.000—00.000.000
10 рубл.	40.000.000—41.500.000

Срібло

Кор. австр.	400.000—500.000
5 коп.	2.500.000—2.600.000
фльорен	1200.000—1400.000
рубл	2.000.000—2.700.000
копійки (за рубл.)	100.000—100.000

Вашинга 2 січня 1924. Курс грош-
ного фланка 1.229,50 ам. Доларів Зед.
Лейж. 6400, 6460, 6340 Кор. марк 197.
Чехки: Бельгія 287,710 288,500 287,450.
Галиція 7435, Льодон 77.700—77,900—77,875
—27725. Новай Йорк як голика. Париж

325 500—325,870—326,370. Прага 175,500.
Швейцарія 1,118,000—1,119,000—1,119,400
Відень 90 і ма, 91 і ма і ма і ма і ма і ма
287,710—287,740.
Швейцарія 2 січня 1924. Голландія 217 і
ма. Нью Йорк 571 і ма. Лондон 24,74.
Париж 29,15. Медіолан 24,72. Прага
16,64. Будапешт 1,902. Бухарест 2,58.
Бельград 6,45. Софія 4,08. Відень 0,080 і
три четири.

Збіженя бртва.

Львів, 2 січня 1924.
Рух на біржі дуже слабкий. Загальний
оборот яких 50 тис. Тогожкий в акціях,
місі і фланках. Брак витру для зберого
збіженя при об'їзді позач. Бароном
велькі пошукування. Увведення дешо зми-
ков. кінтрій силі велькі.

Пшениця красна 74, з 1923 р. 18.500,000—
19.000,000, жито газдиньке 74, з 1923 року
11.000,000 11.500,000, овес газдинький 74,
з 1923 року 10,000,000—10,500,000, фасоль
красна 30,250,000—30,000,000 фасоль колора
32—34,000,000. Квикуваті сукупніа ста-
ніє Сметна 17—17,800,000. Бароном до
Іан 1,000,000—2,100,000, Голд нім Ві-
ктонія 15—38,000,000, Гремка 12,500,000—
13,000,000

Мука пшенична 4%, 5%	40.000.000*
5%, 6%	35.000.000*
7%, 8%	30.000.000*
Мука житна 4%, 5%	25.000.000*
6%, 7%	20.000.000*

* Ціна за сніт ілліні двою Львів,
бетто за нетто включно з мішками.
Отруби пшенич. нетто без мішка 7.000.000*
житні 6.000.000*
Селіва пшенична 0.000.000—3.000.000
Сіно сол. кінельне пш. 0.500.000—0.000.000*

Ціна розуміється з польським маркам
за 100 кг. без словничного податку, міше
стаєні заладуваним. *) Ціна об'їзочі без
трансакції.

**Чи Ви віднесли відповідну
до Товариства „Пресвіта“
на 1924 рік?**

ОСТАННІ ВІСТІ.

**Французько-чеський дого-
вір небезпечною для Італії.**

Півофіційна італійська пре-
да добуває в французько-чеськім
договорі небезпечу для Італії. „Стам-
па“ пише, що Італія слід прилучи-
тися до Англії, Німеччини і Росії,
бо вони змагають до заведення
рівноваги в Європі. „Берл. Тгт.“
пише, що Бенеш повідомив італій-
ський кабінет, що договір з Фран-
цією не містить ніяких клявуль про
італійських інтересів. Італійські
політичні кола уважають заключен-
ня договору кінцем ізоляції Франції.

**Внесення Бенеша в спаві
Франц-чеського договору.**

З Лондона повідомляють, що
Бенеш переслав англійському пра-
вительству внесення в справі до-
говору Чехословаччини з Францією
Старісться усунути невдоволення
Англії й зазначає, що Чехословач-
чина не прийняла ніяких військових
зобовязань супроти Франції в разі
війни з Німеччиною.

**Югославія грозить вірван-
ням взаєм-ні із Болгарією.**

З Атен повідомляють, що юго-
славянське правительство загрозило
Болгарії вірванням дипломатичних
взаємин. Сербським гарнізоном
здвож болгарської границі прика-
зано бути готовими до вимаршу.
Білгородська „Трибуна“ звільняє,
що поворот болгарського клява до
Софії вважають небезпечною для
Югославії. В звязі з поворотом
відбувається виміна телеграм між
кабінетами малої антанті.

Греція проти Болгарії.

З Атен повідомляють, що грець-
кий кабінет відбув надзвичайну на-
ряду. Усталено на ній текст гострої
ноти до Болгарії. Грецький міністр
заграничних справ відказався, ма-
буть прийняти болгарського посла,
котрий зголосився на послування.

**Здетронізування Гліно-
бургів.**

„Н. Фр. Пр.“ з Атен: На спіль-
них зборах республіканців і при-
хильників Венізелюса ухвалено,
щоби на першому засіданні парла-
менту зголосити внесення про зде-
тронізування династії Глісбургів.
Внесення здається, здобуде біль-
шість голосів.

Ураган на Чорному морі.

На чорному морі лютував ура-
ган Багато кораблів на повному
морі поважно ушкоджені. В Анапа
поїзд із 22 вагонами ураган вкинув
до моря.

**Інтерпелляція в приводе гре-
цької мор. пари.**

АВ. звільняє, що румунський
пос. Магура вніс до правительства
інтерпелляцію з приводе побуту
грецької королівської пари. Побут
цей є політичною небезпечкою для
Румунії.

Мороти й землетрус в Італії.

В Римі влав сніг. В цілій Італії
морози. В Анконі і Песаро відчуті
землетрус.

Погромницькі гасла.

ітерез кількома днями на на-
шому редакційному століку в мішно
заклепий конверті найшовся „Бу-
летин ч. 1“. Є це 4-сторінковий
(канцелярський формат) на нанпи-
ні писаний і на циклоустилію відби-
тий об'їзник У. К. Студ. Ради, да-
тований 28. грудня 1923. За видавця
і редактора, — як можна так сказати
— Фігуроус „Референтура преси й
пропаганди „Української Красної
Студ. Ради“. Студентський „Булетин
ч. 1“ займається головно спра-
вою бойкоту тих студентів, що в
початком біжучого академічного
року вписалися на польські високі
школи. До цієї в теперішній стадії
внутрішньо студентської справи до-
чіплено і постанову про бойкот
„Діла“.

Згадана постановою в оригіналі
виглядає так: „У. К. С. Рада стоїть
далше на своїй лінії чинного
бойкоту, що особливо підчас
ферій повинен вислати на интензив-
ности на місця; а що співзвучними
в зраді є деякі групи, то на загаль-
но-студентський вічу дня 17. грудня
всіми голосами присутніх рішено
поширити бойкот на „Діло“,
якого редакція, дбаючи
тільки про зиск акціона-
рів „Видавничої спілки „Ді-
ло“, старасться йти по лінії
найменшого опору, щоби
найменше наражувати ор-
ганна конфіскату і тому в
справі Українських Висо-
ких Шкіл заховувало мо-
чанку, так, якби ця справа була
чужою і навіть в часі ферій помі-
стила оголошення про висоту вли-
сового на польським університеті, і
цим надавала зраді чогось занчай-
ного і зовсім не злочинного. Заки
буде зложений комітет для пере-
ведення бойкоту, подається цією до-
рогою до відома постанову віча,
щоби вже підчас ферій могло сту-
дентство захитати основно опінію
„Діла“ в його читачів“.

Стільки студентський „Булетин
ч. 1“. Крім того на адресу пооди-
ноких членів редакції приходять
анонімні листи, в яких одним нака-
зується погинути редакцію до озна-
ченого речення, другим погрожу-
ється нікому невідомими парагра-
фами „Правильника „Кобуза“, тре-
тіх мається злясакрувати. Одночасно

в погромницькій атмосфері ширять-
ся чулки, що буде захоплений цілий
наклад „Діла“ і прилюдно спалений
на ринку або на Руській вулиці, що
будеться нищити поодинокі числа
„Діла“, погрожується тим, що кожді
портують і пролають „Діло“ і т. п.
Ці погоски найшли вже відгомін
у візновленім і переродженім „Впе-
реді“, який в новинній „Бойкот „Ді-
ла“ пише: „Як відомо студентський
анкети та загально-студентське віче
проголосило як найенергічнійший
бойкот „Діла“ за голошення ви-
давничою клікою угодоювання, ста-
новниче часопису в справі украї-
нських висшх шкіл та за ширенню
тихнем безпримірної деморалізації
в тій справі. На днях позривано з
редакції „Діла“ написи та пуб-
лично спалено примірники.
Чи в такому воєні спалиться душа
трудолюбивої гнилі — покаже час“.

Не відомо нам, щоби денебудь
палено примірники „Діла“, та ця
сорочатка нотатка кажує на джере-
ло тва. бойкотової акції і на по-
божні бажання наших „впередов-
ців“. Та покищо лишім на боші
мутні інформації „Впереду“ і спи-
німся на становищі „Булетину ч. 1.“
Перш усього деякі поправки. Таер-
диться, що редакція „Діла“ дбає
тільки про зиск своїх акціонерів
і через те не займає становища в
справі українських Високих шкіл,
щоби не наражувати орган на кон-
фіскату. Автори цього твердження
є мабути дуже молоді люде і вза-
галі навіть не знають подій остан-
ніх років. „Діло“, під цєю або ин-
шою назвою (як напр. „Громадська
Думка“, „Українська Думка“, „Ук-
раїнський Вістник“, „Свобода“), було
на противі останніх чотирьох літ
закрите аж 6 разів, з того в один
час цілого пів року. Скільки разів
„Діло“ було конфісковано, — по-
кищо не подасмо докладної стати-
стики. Це зрештою докладно знають
наші читачі. Згадаємо тільки,
що в останніх трьох місяцях (жов-
тень-грудень 1923) „Діло“ на 74
чисел мало сконфіскованих аж 57,
отже лиш 17 чисел встигнулось
зпід важкої руки прокуратора, хоч
— зовсім природно — ми старас-
мося не давати великого воля до
попису польському прокураторові.
Щож до „акціонерів“ Видавничої,

Магазин ніночної конфекції „ПАРИЖАНКА“ Львів, вул. Панська 22.

Спілки „Діло“, які — мовляв — чигають на зиски, то такої очевидної неспівності не повинен торочити ніхто, що хоч трохи вникається в наших справах. Видавши „Діло“ не є ніякою акційною спілкою (в нас є вкрай тільки дві акційні спілки: „Земельний Банк гіпотечний“ і „Полотно“), лише звичайною кооперативною, в якій всі паї на основі білансу з 30, червня 1923, вносили суму 2,105 730 Мл., а резервний фонд 985.805 76 Мл., разом майно спілки перед пів роком вносило 3,091.535 76 (три мільйони дев'ятьдесятьодна тис. п'ятьсоттридцять п'ять Мл. і 76 фенків). Колиб навіть допустити, що це майно за останні шість місяців побишилося десять разів, що не відповідає дійсності, то це ще не капіталістична спілка, яка тягне зиски для своїх „акціонерів“, — гімн теперішній, — з видавання української газети. Взагалі від часу існування Вид. Спілки „Діло“ ще не було випадку, щоб пайовики брали дивіденду, бо її ніколи не було.

Закід, немов то редакція промовчує справу Українських Високих шкіл, не тільки не відповідає дійсності, але є це нікчемний наклеп. Наші читачі, об слух яких так часто в останніх роках відбиваються всякі інсинуації, можуть самі ствердити, скільки уваги на сторінках „Діла“ було присвячено справі Українських Високих шкіл. Ні одна українська газета не займалася стільки разів і так основно цією справою, як власне „Діло“. Одначе автори погромницьких газет і не мають на приміті цієї справи, тільки справу бойкоту своїх товаришів з минулого року, які перейшли на польські високі школи. Від нас вимагається, щоб ми заодно з ними стояли в тій справі, щоб ми поглиблювали розбрат серед молоді, щоб ми кидали анатему, які буде титати тільки сам прокуратор, одним словом, щоб ми виконували ту роботу, яку дошлібно признали якісь конспіраційні, анонімні гуртки. Ми не похваляємо факту зломання студентської солідарності, одначе це можемо теж признати рації тим, що погромницькими гаслами і погрозами беруться на власну руку, без застереження думки відповідальних громадянських чинників, розвизувати таку дразливу квестію.

Ще один закид, який вимагає пояснення. Твердиться, що в часі ферій в „Ділі“ була замітка про висоту вносогого на польських університетах, а це мабуть мало великий вплив на тих, що мали намір вписатися на ті школи. Є це така дрібниця, про яку не варто булоб згадувати. Ваканційний час взагалі є гда. огірковим сезоном, важнішою редакційні сили є поза редакцією. Можливо, що хтось з тих, що були підчас ваканцій в редакції, помістив таку нотатку, одначе надавати їй таке значення, як це роблять керманці У. К. С. Радж, є і гдупо, і несерйозно.

Фактом є, що проти „Діла“ проголошено бойкот. Не був би він страшний, бо „Діло“ вже нераз бойкотовано, (в своїм часі пок. митр. Сембратович видав був спеціальну куренду проти „Діла“; тепер ту роллю перейняв на себе о. прал. Л. Куніцький), як би проголошення бойкоту не свідчило про страшний ладок етики і здорової думки в цих важких часах. Ми все виступали проти всякого терору і погромиштва; розуміється, що і тут ми не скалітулюємо перед погрожуванням колами і революверами. Директор поліції видавав нам укази, щоб ми незвідлично змінили кієгулек нашої газети, бо инакше нас мде те і те, але ми не піддалися. Не піддалися і своєрідній законспірованій поліції.

Навіть не винуватимо молоді, бо за її востановани стоять інші руки і інші людські кермують акцією молоді. Є це тасмі руки, які — як висловився один „соціаліст“ — хочуть довести до „внутрішньої“ боротьби серед націоналістів і до того по святотатстві використують молоді і велику та святу справу Українських Високих Шкіл. Відгомін того нахедимо у „Впереді“, який постосив собі завданням розломити українське громадянство, щоб на тому розкладі обияти панування над душами зневірених, невдоволених, пересякнених гірною змівірою. В-нізна більшість тих, що вносили постанову про бойкот „Діла“ — це сторонники „Впереді“ і „Землі і Волі“. Проти інших органів (в тім числі і проти „Нашого Пропра“, який навіть помістив був за „Жизню“ протибойкотову статтю) вони не виступають, вниючи слабкість тих органів. Звалити „Діло“, — ось їх мета. Але українське громадянство повинно мати на увазі ці тасмі ходи і засвідчити, що погромницькі гасла не можуть і не сміють в нас гайти ніякого відгому.

НОВИНКИ.

— Д-р А. Донцов, з приводу нашої замітки про його видалення, просить спростувати вістку, що він має реальність у Львові. На ділі д-р Д. не має тут ніякої реальності.

— Бенефіс артистів театру „Бесіда“. Сьогодні, в четвер 3 січня відбувся бенефіс артистів театру „Української Бесіда“ у Львові. Іде: „Триєка гімтай“ — весела опера на 4 дії. Грають: Березовська, Коссаж, Коссажова, Німанковський, Остож, Левиний, Фідерик, Шеремет, Ярема і ин. З огляду на хара-тер вечора: допомогти матеріально артистам, які переживають знову надзвичайно погані часи, та й на веселість самій масі — широко рекомендуємо численню відвідати виставу.

— Водяний артстично парк. Для екскурсії кінематографу, ба навіть його презентаційні відвідувачі, імена Мері Піффорд і Даглас Фербенкс не є чужі: нем найкращі американські фільмові артисти. Але вони є одязково вірні подрузі, що й добрі актори, бо ось чуємо, що вони «иточили процес одній американській газеті за клевету: та газета помістила вістку про с-перечки й непорозуміння в їхньому подружжю як тию.

— Кто хоче хай вірять. Читасмо в одній газеті черним по білу буквально таку вістку: „Урядовий Народного Товариства Ат-летів у Говоліно оголосили план будови величезної театральної сцени в кратері погаслого вулкану, положеного в центрі міста Говоліно. Кошта будови сцени будуть відносно низькі з огляду на дуже по-гому форму кратера“. Ця новинка набере спеціального освітлення тоді, коли повідомимо, що вона появилася у „Газеті Поранній“ та ще й без подання пераісного джерела. Отже замисль захоплювати з розвитком важкого спорту та архітектоничні техніки, краще буде, мабуть, дивуватись фантастичній фантазі новинара.

— Вальсонуєць в поштових оплат. Вальсонуєць поштових оплат приворониться в Польщі покищо до листів і в пошлюк, висланих за кордон Для всіх інших поштових пошлюк (листі, перекази, для телеграм і телефонграм) в межах держави, затримує силу ще дотеперішній тарифа.

— Тайні Габсбургської корони. Що сталося з короною австрійських цесарів невідомо. Останній, хто її мав в руках був цесар Карло. Німецькі часописи цікаляться тепер питанням, де вона нині знаходиться у „Нас Меркур“ є поміщена окрема стаття, в якій оповідається про факт, що вояць аристократ у Шріку, впринципі, має показувати корону вим. олої красі, повну клей-одіа. Цей аристократ має бути адміністратором маєтку бувшого австрійського двора.

— Ще один образ Рафаеля. З Риму відомляють, що в будинку графа Ферраджіо недалеко Савона викрито новий образ малюваний кисти безсмертного Рафаеля. Як стверджують знавці, образ цей має бути одним з найкращих образів тогож мистця, виконаний був на замовлення папи Юліана II. Ід картинною поміщеною вразній монограм Рафаеля.

— Згуба. Артист-малер Я. Крижанський загубив на дорозі в Риму на Ялівці сім рисунків. Для артиста ці рисунки представляють велику цінність, тому, що це є шкільні до більших композицій. Як що хто з України-громадян найшов їх, артист просить принести до редакції „Діла“

Посмертні згадки.

Софія з Грибовичів Гординоска, вдова по гр. кат. пароку в Старуш, богоподанського пошту, уродилася ам 15. XII. 1923 р. в Бояі, заслужила Св. Таїнами в Рафайлівій в 87 році життя. Покинула виконала любач Вітчуку дітей і внуків, з котрих посідаях шістьох браво участь в боротьбі за Українську Державу. В. Ір П. 1185 1—1

ОПОВІСТКИ.

За оголошенням Редакції не відоміає.

Український театр від дня. Івано Могутяна.

Сьогодні — Сала Савола. П'ятниця 4. І. Др-тв бенефіс театральній дружині „МОДНИЙ ЖЕНИХ“.

Субота 5. І. „ЦАРЕВИЧ“.

Сьогодні — Сала Момошана. Понеділок 7. І. „ЧЕСНА ЗУЗАННА“.

оперета. Второк. 8. І. „ЗАПОРОЖСЬКИЙ КЛАД“, оперета.

Середа 9. І. „ПРО ЩО ТИРСА ШЕЛЕСТИЛА“.

З дням і січня обияв провід музичної відомий капеланки театру „Бесіда“ в Ярослав Барнч. 1173 3—5

Високо ширто на будову Народної Діляні у Львові за місця жонетем, виконист і грудень 1923 р.

По причині великих коштів друку оголошує лише жертв висше 100.000 Мл. менші жарты подосється в збірній сумі.

Д-р Полухайло Іван, Лубівка 370.000, Мисляк Семен дойд з зятата в Яктороні 252.000, Кедей Іван 1.500.000, Лажиний збірка 50.000, о. Левиний-Вол. об. в Книжківській 280.000, Д-р Володимир Гукевич, Устрика дод. 307.000, Лев Книжківський збірка в Рівні 174.840, М. Козаченко гірн. разлик в Величій 100.000, М. Лучко збірка в Бечарах 300.000, Рондич Ярослав збірка 500.000, Захч Михайло збірка 271.000, Лучий Федь збірка 205.000, Білас М-коля збірка в Солесі 715.000, Янн Якубіський збірка в Кошляках 200.000, Омелья Политило збірка 520.000, Бачинський Юрій 200.000, Гомолада Гомбончій 100.000, Сичинкевич 250.000, Сніжинський 270.000, Ом. Цибулка збірка 120.000, Музика збірка 194.000, Омелья Милодонича учителька в Стажковій 200.000, Зенон Залужий збірка 680.000, Іа. Кішич збірка в Калдубській 120.000, Тома Врорбеш збірка 350.000, Рачинський Юліан збірка 1.000.000, Олександрівна збірка 300.000, Бандурка збірка 394.000, Арсенч збірка 250.000, Санкурський збірка 150.000, Макогонський збірка 670.000, Сніжинка Ярослава збр-а в Ладаніх 102.000, д-р Шуровський збірка 25.000, Загородній Волд збірка 470.000, Рсман Іванч збірка 377.000, Полович М.

збірка 100.000, Гурдичев Дочка збірка 375.000, Савола Степан збірка в Городенчій 50.000, Олекся Талочка збірка 500.000, Колемаско М. 100.000, Савола Остап 100.000, о. Михайло Олександрович Сухогла збірка 1.000.000, Костя збірка 140.000, Шекета збірка 100.000, Ташчій 65.000, Мисляк збірка 700.000, Степан Кошуба збірка 700.000, Сомочі Омелья збірка в Кошків 300.000, Гродяська Михайла, учителька, Новочин 500.000, Василь Чечель Підбуж 600.000, Микола Стефанович Підбуж 600.000, Луб Кузьміна збірка 750.000, Анна Прошайо 1.000.000, о. прал. Зубинський Олекс., Польський 300.000, збірній шортя 375.000. До тепер загально збірка 1.877.861.640 Мл. (одна мільярд вісьсот сімдесят сім мільонів вісьсот шістьдесят п'ять тисяч шістьсот сорок шість). Крім сего збірка в чесько-словацькій регуляції 3.380 Мл. 30 сот., які є здепоновані на 4 прл. в банку в Прагі. 1184 1—1

Дрібні оголошення.

МАШИНИ до писання українсько-польську і польську, також португальську мазу ч. 2. оказію продаж. Письмові машини виготовляють відомою Волд. Рогатин, Львів, Ославський 6. 1164 а) 2—3

ІНТЕЛІГЕНТНА старша жінщина, учителька музики, шукає відповідної посади, займається виконанням дітей. Зголошення: Зеліська, Базар коло Чорткова. 1182 2—2

ОГОЛОШЕННЯ.

Хлопця або дівчину до розміщення часописів, на траєїнах у Львові пошукує адміністрація „Діло“, Львів, Ринок 18.

ЯБЛОКА

закуплюю кожда кімність партійні і загально. Оферти просить вислати до нбр. 1164 оперативн 3—3

РЕГУЛЯТОР

Львів, ВАЛОВА 14.

ПАНЧОХИ, РУНАВИЧИНІ Т. П. Поруває НАЙДЕШЕВІШЕ фірма П О А У Львів, РИНОК 18, бо вхід через сіль. 1153 6—6

НА ЯЛИНКУ!

СУКНІ ВОВНЯНІ, шовкові і марізетові 25,000 000
БЛЮЗНИ марізетові, славські і шовкові 7,800 000
ЖАКЕТИ вонняні, камізолині шовкові і вонн. 7,500 000
ШАФРОНИ оліолові і суконні 11,500 000
ЖАМПЕРИ і СВЕТЕРИ шужеські 7,000 000
ПЛАЩІ ВОАЧ-ОВІ 7,800 000
ПЛАЩІ ЖІНОЧІ від 25,000 000

поруває
„Магазин Маннера“,
Львів, СІКСТУСЬКА 2. 1171 3—3

КІНОТЕАТРИ

КОПЕРНИК і УТІХА

В головній ролі найбільший японський артист, за котрим шалені парижани Бонне Ну-укава.

„В країні затьміння ламп“

Кінотеатр МАРУСЕНЬКА

висвітлює значенню песту з життя Жаді в. в.

„Схід і Захід“

В головній ролі: Мелу Рісон.

З друкарні Спілки „Діло“ Львів. Ринок ч. 10.